

dygtigt Arbejde, og det foreliggende Lovforslag netop i højeste Grad hviler paa dens Arbejde. Jeg er i øvrigt en Smule forbavset over det ærede Medlems skarpe Udtalelser mod Lærernes Ombudsmøde; han forargedes stærkt over, at man havde dristet sig til fra disse formastelige Læreres Side at sige, at man „ikke kunde gaa med til“ o. s. v. Jeg fik unægteligt ved det ærede Medlems Udtalelser Indtrykket af, at er der en gejstlig Velærværdighed, saa er der sandelig ogsaa en Rigsdagsvelærværdighed, og jeg fristes til at sige Højærværdighed, men den er lige utiltalende, enten den kommer frem i Rigsdagen eller udenfor Rigsdagen.

Carl Hansen: Det har ikke kunnet undre mig, at der fra det ærede Medlems og hans Partis Side er blevet rettet Bebrejdelser mod mig i Anledning af den Kritik af denne Kommissions Sammensætning, som jeg fremkom med i Gaar. Jeg kan nok forstaa, at den er bleven opfattet som et partipolitisk Angreb, og jeg har ogsaa set den saaledes karakteriseret. Det har dog ikke været min Hensigt at rette et politisk Angreb ved denne Lejlighed, men jeg har gjort det ved tidligere Lejligheder, og saa kan jeg ikke have noget at indvende imod, at man ogsaa har set det, jeg her har sagt, i partipolitisk Belysning. Mine Anker mod Kommissionens Sammensætning være imidlertid rettede mod dens Ensidighed, og for denne bærer ikke den daværende Kultusminister Sørensen, men Provst Nielsen det hele Ansvar. De Oplysninger, det ærede Medlem fremsatte her, ere ikke holdbare; det viste i Virkeligheden det ærede Medlems Anvendelse af Tallene. Maa jeg dog sige en Ting først: Naar jeg efter Hukommelsen citerede de Udtalelser, der blev fremsatte af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i 1909, der laa til Grund for Kommissionens Sammensætning, kan det godt være, at jeg tog fejl, naar jeg sagde, at der skulde være en Repræsentation for Forældrenes og for Kommunens Myndigheder. Det er vist ganske rigtigt, at der i Udtalelsen kun stod Lægfolk, det vil sige ikke Præster og Jurister, og jeg har da ganske naturligt taget det som Udtryk for, at der skulde være en Repræsentation for Forældremyndighed og den kommunale Myndighed. Jeg synes, det vilde have været naturligt, om man havde ment det. Men det, jeg navnlig angreb, var, at medens Forudsætningen for Forholdet i Kommissionen var, at $\frac{1}{3}$ skulde være Læ-

rere, blev disse de $\frac{13}{23}$ af Kommissionen. Det ærede Medlem vil finde, naar han ser Listen igennem, at 13 af de 23 tilhøre Lærerstanden, i hvert Fald naar vi tage Seminarieforstander Holm med.

Men det ærede Medlem kom til en ganske mærkelig Slutning. Han sagde, at Kultusminister Enevold Sørensen havde disponeret over — jeg husker ikke Tallet nøjagtigt, for jeg fik det ikke skrevet op — 11 Pladser, var det vist, og saa sagde han uden videre, at det var Foreningsindstillinger, som han havde taget Hensyn til, derimellem Købstadkommunalforeningen, som indstillede Landstingsmand Pagh, og Sogneraadsforeningen, der indstillede Gaardejer Hejlesen. Det var jo en Del af de 6, saaledes var min Opfattelse og fhv. Kultusminister Enevold Sørensens ogsaa, men ikke desto mindre lagde det ærede Medlem disse 6 til disse Indstillinger, og det har han gjort ganske for egen Regning. Jeg er i Besiddelse af Oplysninger, som jeg i sin Tid tilvebragte direkte fra den Landstingsmand, som det ærede Medlem henviste mig til at søge Oplysninger hos og rette mine Bebrejdelser imod. Efter hans Oplysninger — som staa til Troende, indtil andet bevises, og efter min Mening er det en Mand, der har staaet og vil staa ved sine Ord — havde han ikke en Gang disponeret over det fulde Medlemstal, men havde ladet Danmarks Lærereforening udpege 2 Medlemmer. Forudsætningen var, at Foreningen skulde udpege 1 Medlem, men da Kultusministeren skulde udnævne 1 Medlem fra Landet og 1 fra Byen, lod han Lærereforeningen udpege 2, og det kan dog ikke lægges ham til Last. Han havde ladet Købstadlærereforeningen udpege 1 Medlem — det blev Overlærer Marcussen, Fredericia —, og havde ladet Overlærereforeningen udnævne 1 — det blev Overlærer Siersted. Dansk Skoleforening udpegede paa samme Maade Seminarieforstander Bredstrup og Dansk Friskoleforening Højskoleforstander Appel, den nuværende Kultusminister. Om Købstadforeningens og de samvirkende Sogneraadsforeningers Valg har jeg allerede talt. Endelig udpegede Præsteforeningen Pastor Lauesen. Det er intetsteds bevis, at den daværende Kultusminister desuden vilde have de to Lærere, som det ærede Medlem fra Ringkøbing havde nævnt, og heller ikke to Lægmand mere, fordi han tog disse to. Men nu vil jeg spørge det ærede Medlem fra Hornslet: Hvem har Ansvaret for, at Biskop Poul-